Hukuk Bölümü 2006/62 E. , 2006/68 K.

- 5326 SAYILI KABAHATLER KANUNU HK532

  - TÜKETİCİNİN KORUNMASI HAKKINDA KANUN (4077) Madde 16
  - KABAHATLER KANUNU (5326) Madde 3

"İçtihat Metni"

Davacı : D. Ö. Gıda San. A.Ş.

Vekili : Av. F. G.

Davalı : Sanayi ve Ticaret Bakanlığı

O L A Y : Davacı Şirket tarafından, Ağustos.2004 tarihinde çeşitli televizyon kanallarında yayımlanan, "D. T. B." isimli ürüne ilişkin reklamların, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 4822 sayılı Kanunla değişik 16. maddesine aykırı olduğu nedeniyle, Reklâm Kurulunca, davacı Şirkete, anılan Yasa'nın 17. ve 25/8. maddeleri uyarınca 44.945.-YTL. idari para ve durdurma cezaları verilmiş; Bakanlık Makamının7.7.2005 tarih ve 141 sayılı onayıyla uygun bulunan ve29.7.2005 tarih ve 19092 sayılı yazı ile tebliğ edilen bu cezalara,11.8.2005 gününde adli yargı yerinde itirazda bulunulmuştur.

ANKARA 7. SULH CEZA MAHKEMESİ;16.9.2005gün ve E:2005/775 Müt. sayı ile, davacının; verilen idari para cezasının iptalini talep ettiği, dava konusu edilen kararın incelenmesinden, 4077 sayılı Yasa'nın 26. maddesinde, ceza hükümlerine karşı itirazın, tebliğinden itibaren 7 gün içerisinde yetkili idare mahkemesine yapılması gerektiğinin hükme bağlandığı, mahkemelerinin itirazla ilgili karar verme yetkisinin bulunmadığı gerekçesiyle itirazın görev yönünden reddine karar vermiş; bu karar itiraz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı Şirket vekili, aynı istekle9.11.2005gününde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 6.İDARE MAHKEMESİ;6.12.2005 gün ve E:2005/2279, K:2005/1826 sayı ile, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesine göre "kabahat" deyiminden kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 3. maddesinde, bu Kanunun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağının öngörüldüğü; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olana idari yaptırımların idari para cezası ve idari tedbirlerden ibaret olduğunun, idari tedbirlerin ise, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğunun hükme bağlandığı; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan 27. maddesinin birinci fıkrasında, idari para

cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararlarına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği öngörülmüş olup, anılan Yasa'nın yürürlüğe girdiği1.6.2005tarihinden itibaren Yasa'da sayılan idari yaptırımlara karşı 19. maddede belirtilen istisnalar haricinde sulh ceza mahkemelerinde dava açılabileceği; buna göre, 4077 sayılı Yasa hükümleri uyarınca,29.7.2005tarihinde tebliğ edilen idari yaptırım niteliğindeki para cezasına karşı açılan davada, sulh ceza mahkemesinin görevli kılındığı gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında , Üyeler: Dr. Atalay ÖZDEMİR, M. Lütfü ÜÇKARDEŞLER, Serap AKSOYLU, Z. Nurhan YÜCEL, Abdullah ARSLAN ve Levent ÖZÇELİK'in katılımlarıyla yapılan1.5.2006 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME : 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 27. maddesinde, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce biçim ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmiştir.

2247 sayılı Yasanın 14. maddesine göre, olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için, adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte ve bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, hukuk alanında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir.

Dava dosyası üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, davacı Şirket vekilince, her iki yargı yerinde de," idari para ve durdurma cezası"na itiraz edilmiş ise de; Mahkemelerce, davacı tarafın isteğinin yalnızca, "idari para cezası"na ilişkin olduğu şeklinde davanın konusu saptanmış ve hüküm kurulmuştur. Davacı vekilince bu konuda, her hangi bir itiraz ileri sürülmemiş, aksine; olumsuz görev uyuşmazlığının halli için, dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesi amacıyla Ankara 6.İdare Mahkemesi'ne verilen25.1.2006tarihli dilekçede "idari para cezasına itiraz" ettikleri belirtilmiştir. Bu nedenle; 2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde öngörülen koşulların, olayda idari para cezası yönünden her iki yargı yerinde açılmış olan davalar bakımından gerçekleştiği ve olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu; idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak, davacın istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II- ESASIN İNCELENMESİ: Raportör- Hakim Taşkın ÇELİK'in davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ahmet BEŞİNCİ ile Danıştay Savcısı Ahmet Yahya ÖZDEMİR'in davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten, sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ

Dava, 4077 sayılı Yasa'nın 16. maddesine aykırılık nedeniyle aynı Yasa'nın değişik 25/8. maddesi uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

23.2.1995tarih ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un "Amaç" başlıklı 1. maddesinde "Bu Kanunun amacı, kamu yararına uygun olarak tüketicinin sağlık ve güvenliği ile ekonomik çıkarlarını koruyucu, aydınlatıcı, eğitici, zararlarını tazmin edici, çevresel tehlikelerden korunmasını sağlayıcı önlemleri almak ve tüketicilerin kendilerini koruyucu girişimlerini özendirmek ve bu konudaki politikaların oluşturulmasında gönüllü örgütlenmeleri teşvik etmeye ilişkin hususları düzenlemektir" denilmiş;6.3.2003tarih ve 4822 sayılı Kanunla değişik 25. maddesinin sekizinci fıkrasında, 16. maddeye aykırı hareket edenler hakkında durdurma ve/veya düzeltme ve/veya 3.500.000.000. lira para cezası uygulanacağı,

Reklam Kurulunca ihlâlin niteliğine göre bu cezaların birlikte veya ayrı ayrı verilebileceği, 16. maddeye aykırılığın ülke düzeyinde yayın yapan yazılı, sözlü, görsel ve sair araçlar ile gerçekleşmesi halinde para cezasının on katı uygulanacağı kurala bağlanmış; aynı Kanunla değişik 26. maddesinin ikinci fıkrasında, bu Kanunda düzenlenen her türlü para cezasının idari nitelikte olduğu ve bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içerisinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceği öngörülmüştür.

Ancak1.6.2005tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi karşısında, bu Kanunun diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi gerekmiştir.

Kabahatler Kanunu Tasarısı Gerekçesinde, özetle, bu düzenleme ile, özellikle ekonomik hayata ilişkin düzenlemelerde kazuistik olarak idari ceza yaptırımı öngören ve bir sistemden yoksun olan hükümlerin önüne geçebilmek ve ayrıca hukuk uygulamasında birliği ve hukuk güvenliğini temin etmek amacıyla, belirlenen genel ilkelerin, özel kanunlarda tanımlanan kabahatler hakkında da uygulanmasının sağlanacağı belirtilmiştir.

30.3.2005tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun birinci maddesinde "Bu Kanunda; toplum düzenini, genel ahlâkı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla;

a) Kabahatlere ilişkin genel ilkeler,

b) Kabahatler karşılığında uygulanabilecek olan idari yaptırımların türleri ve sonuçları,

c) Kabahatler dolayısıyla karar alma süreci,

d) İdari yaptırıma ilişkin kararlara karşı kanun yolu,

e) İdari yaptırım kararlarının yerine getirilmesine ilişkin esaslar,

belirlenmiş ve çeşitli kabahatler tanımlanmıştır." denilerek Kanunun amaç ve kapsamı belirlenmiş; ikinci kısmında yer alan 32 ila 43. maddelerinde, Türk Ceza Kanunu kapsamı dışında kalan çeşitli kabahatler sayılarak, bu eylemlere yaptırımlar öngörülmüştür.

Anılan Kanun'un 2. maddesinde, "kabahat" deyiminden, kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların "idari para cezası" ve "idari tedbirler"den ibaret bulunduğu; "idari tedbirler"in de mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğu belirtilmiştir.

Buna karşılık, 19. maddesinde, diğer kanunlarda kabahat karşılığında öngörülen belirli bir süre için;

a) Bir meslek ve sanatın yerine getirilmemesi,

b) İşyerinin kapatılması,

c) Ruhsat veya ehliyetin geri alınması

d) Kara, deniz veya hava nakil aracının trafikten veya seyrüseferden alıkonulması,

gibi yaptırımlara ilişkin hükümlerin, ilgili kanunlarda bu Kanun hükümlerine uygun değişiklikler yapılıncaya kadar saklı tutulacağı öngörülmek suretiyle geçici istisnalar getirilmiş;11.5.2005tarih ve 5348 sayılı Kanun'un 5. maddesiyle eklenen Ek 1. maddede, "4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda yer alan vergi mahkemelerinin görevine ilişkin hükümler saklıdır." denilmek suretiyle de 213 sayılı Yasa kapsamında bulunan vergi cezaları, Kabahatler Kanunu'nun kapsamı dışında bırakılmıştır.

Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesinde, "Bu Kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanır." denilmiş olup; bu Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan 27. maddesinin (1) numaralı bendinde, idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği öngörülmüştür.

Buna göre, Kabahatler Kanunu'nun belirlediği ilke ve esaslara uyan diğer kanunlardaki idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırımlara karşı yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemesi genel görevli kılınmıştır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Böylece, davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair geçiş hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Kabahatler Kanunu'nun Geçici 2. maddesinde, "Bu Kanun hükümleri, yürürlüğe girdiği tarih itibariyle idare mahkemelerinde dava açılarak iptali istenen idari yaptırım kararları hakkında uygulanmaz."; Geçici 3. maddesinde de "Daha önce verilmiş olan idari para cezasına ilişkin kararlara karşı henüz iptal davası açılmamış olmakla birlikte dava açma süresinin geçmemiş olması halinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde 27 nci madde hükümlerine göre sulh ceza mahkemesine başvurulabilir." denilerek geçiş dönemine ilişkin uygulama açıklanmış;31.3.2005tarihli ve 5328 sayılı Kanunla değişik 44. maddesinde ise, bu Kanun'un1 Haziran 2005tarihinde yürürlüğe gireceği belirtilmiştir.

Bu açıklamalara göre, Kabahatler Kanunu'nun uygulanabilmesi için idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak Kabahatler Kanunu'nun; 1. maddesinde belirtilen alanların korunmasına yönelik bulunması, 2. maddesinde yapılan kabahat tanımına ve 16. maddesinde belirtilen yaptırım türlerine uyması, 19. maddesinde sayılan geçici istisnalardan olmaması,27. maddenin (1) numaralı bendinde itiraz yolu öngörülen idari yaptırımlardan olması gerekmektedir.

Olayda, yukarıda belirtilen koşulların oluştuğu anlaşıldığından, Reklam Kurulu tarafından verilen dava konusu idari para cezasına karşı yapılacak itiraza bakma görevi, sulh ceza mahkemesine ait bulunmaktadır.

Her ne kadar, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesi, Anayasa Mahkemesi'nin1.3.2006gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptal edilmiş ise de, gerekçeli kararı henüz Resmi Gazete'de yayımlanmamıştır.

Belirtilen durum karşısında 5326 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği1.6.2005tarihinden sonra,11.8.2005gününde açılan davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 7. Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen16.9.2005 gün ve E:2005/775 Müt. sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,1.5.2006 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.